

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๔๙๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๗

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่ง
พระราชบัญญัตินี้ว่าด้วยการเก็บภาษีเงินได้จากบุคคลธรรมดา
ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. ๒๔๕๑ เป็น
ต้นไป

(๒) บทบัญญัติมาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๓ แห่งพระราช
บัญญัตินี้ว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่ ให้ใช้บังคับสำหรับภาษีบำรุง
ท้องที่ประจำปี พ.ศ. ๒๔๕๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมครั้งสุดท้ายโดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๕๐
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๓

“มาตรา ๕๐ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคล ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ เว้นแต่ดอกเบียเงินกู้ยืม จำนำ จำนอง หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินตามวิธีต่อไปนี้

(๑) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) และ
(๒) ให้คูณเงินที่จ่ายด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา ๔๘ ได้เงินภาษีเท่าใดให้แบ่งออกเป็น ส่วนโดยหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เป็นเงินเท่าใดให้หักไว้เท่านั้น

เมื่อถึงคราวจ่ายเงินครั้งสุดท้ายในปีหนึ่ง ๆ ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลดังกล่าวแล้ว หักเงินครั้งสุดท้ายนั้นไว้ โดยเพิ่มหรือลดเงินตามที่จำเป็นเพื่อให้ยอดเงินที่หักในปีก่อนพอดีกับจำนวนภาษีที่ต้องเสียทั้งปี

(๒) สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ
(๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

(๓) ในกรณีที่รัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา ๕๐ (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ที่มีจำนวนรวมกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คำนวณหักในอัตราพันธะ ๓ บาท ถ้าผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินมิใช่รัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาล ไม่อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติที่ ๕๕,

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ในกรณีที่รัฐบาลหรือองค์การรัฐบาลเป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินที่จะตรวจสอบให้แน่ใจว่า จำนวนเงินภาษีที่จะต้องหักตามมาตรา ๕๐ นั้น ได้คำนวณและจดไว้ในฎีกาเบิกเงินแล้ว และให้เป็นหน้าที่ที่จะหักเงินจำนวนนั้นก่อนจ่าย แต่ถ้ามิได้มีการตั้งฎีกาเบิกเงิน ก็ให้เจ้าพนักงานผู้จ่ายเงินปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๔ โดยอนุโลม”

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่ม
เติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้
ความต่อไปแทน

“มาตรา ๕๔ ภายในเดือนมกราคมทุก ๆ ปี

(๑) ให้หัวหน้าส่วนราชการในกระทรวง ทบวง กรม
หัวหน้าส่วนราชการตามท้องที่ หรือองค์การรัฐบาล ยื่นรายการ
ตามแบบที่อธิบดีกำหนดไปยังเจ้าพนักงานประเมิน แสดงราย
การจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ แต่ถ้าอธิบดีเห็น
สมควรจะยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติก็ได้

(๒) ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือ
คณะบุคคล ผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ ยื่นรายการ
ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานประเมิน แสดงรายการ
เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๑) (๒) และ (๔)”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๗ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“ มาตรา ๑๔๗ เงินผลประโยชน์แผ่นดินตามความในมาตรา ๑๔๖ เก็บได้ในจังหวัดใด ให้ใช้จ่ายบำรุงท้องที่ในเขตจังหวัดนั้น และให้ใช้ในกิจการอันจะอำนวยความสะดวกแก่ราษฎรอย่างใกล้ชิด เช่น การสร้างถนน การชลประทานราษฎร การขุดบ่อน้ำสาธารณะ หรือกิจการอย่างอื่นซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกัน ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๕ และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

“ มาตรา ๑๔๕ ที่ดินซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยของตนเองก็ดี ไร่สวนซึ่งใช้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ของตนเองก็ดี หรือใช้ประกอบกิจกรรมประเภทไม้ล้มลุกของตนเองก็ดี ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดเดียวกันไม่ว่าจะเป็นที่ดินแปลงเดียวหรือหลายแปลง ก็ให้ลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ตามเกณฑ์แต่อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗

(ก) ถ้าเป็นที่ดินนอกเขตเทศบาล หักลดหย่อนให้
ห้าไร่

(ข) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลตำบล หรือในเขต
สุขาภิบาล หักลดหย่อนให้หนึ่งไร่

(ค) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลเมือง หักลดหย่อน
ให้สองร้อยตารางวา

(ง) ถ้าเป็นที่ดินในเขตเทศบาลนคร หักลดหย่อนให้
หนึ่งร้อยตารางวา

ที่ดินตาม (ก) (ข) (ค) และ (ง) ถ้ามีสิ่งปลูก
สร้างซึ่งใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่า ก็ไม่หักลดหย่อนให้
สำหรับที่ดินที่มีสิ่งปลูกสร้างซึ่งใช้เป็นสถานการค้าหรือให้เช่า
นั้น

ในกรณีที่บุคคลหลายคนมีกรรมสิทธิ์ร่วมกันหรือครอบ
ครองร่วมกันในที่ดินที่อยู่ในท้องที่หลายจังหวัด ให้ได้รับลด
หย่อนร่วมกันได้แต่จังหวัดเดียวตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น

ในกรณีที่บุคคลคนเดียวมีที่ดินอยู่ในท้องที่หลายจังหวัด
ให้ได้รับลดหย่อนได้แต่จังหวัดเดียว ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
ข้างต้น”

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ (๕) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ที่ดินที่ใช้เฉพาะในศาสนกิจศาสนาใดศาสนาหนึ่ง หรือวัดวาอาราม หรือสำนักสงฆ์ หรือที่ธรณสงฆ์ หรือสถานวัดบาดหลวง สถานพัสสอนศาสนา หรือที่ศาลเจ้า โดยมีได้หาผลประโยชน์”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ในกรณีที่ที่ดินนอกเขตเทศบาล ให้มีสรรพากรจังหวัดหรือผู้แทนหนึ่ง นายอำเภอหนึ่ง กำนันหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรหนึ่ง รวมเป็นสี่คน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๓

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๕๕ การตีราคาปานกลางของที่ดินคราวหนึ่ง ๆ ให้ใช้ได้ไม่เกินสิบ

ถ้าภายในสิบปีนับแต่วันประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัด มีเหตุแสดงว่าราคาที่ดินได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้มีส่วนได้เสียอาจร้องขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการตีราคาใหม่ได้ตามที่เป็นการสมควร หรือถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้มีการตีราคาเสียใหม่ก็ให้พึงทำได้ ทั้งนี้โดยอนุโลมปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ และมาตรา ๑๕๔

ถ้ามีการตีราคาปานกลางใหม่ ให้การตีราคาใหม่นั้นมีผลใช้ได้ตั้งแต่ปีถัดไปนั้นเป็นต้นไป”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๖ แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา ๑๕๖ การยื่นแบบแจ้งรายการเพื่อเสียภาษีบำรุงท้องที่ การสำรวจจริงวัดพื้นที่ดินกีด การตรวจสอบและการ

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

แจ้งให้ผู้ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่มาเสียเงินก็ดี ให้ปฏิบัติตาม
ระยะเวลาและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖๓ แห่งประมวล
รัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปน้แทน

“ มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแจ้งรายการ หรือไม่
ยอมช้เขต หรือไม่แจ้งจำนวนพื้นที่ดิน หรือจงช้เขตหรือ
แจ้งจำนวนพื้นที่ดินขาดจากจำนวนที่เป็นจริง หรือขัดขวาง
เจ้าพนักงานสำรวจหรือไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๖ ผู้นั้นมีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งได้แก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้บัญญัติอัตราภาษีบำรุง
ท้องที่ที่ท้ายพระราชบัญญัติแทน

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

มาตรา ๑๔ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติ^๕ ให้บังคับใช้ได้ในการปฏิบัติจัดเก็บเงินที่ค้างอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันใช้บังคับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ^๕

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัติ^๕

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องด้วยเงินได้พึงประเมินได้มีการถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ ยังน้อยประเภทอยู่ และการใช้จ่ายเงินบำรุงท้องที่ การลดหย่อน อัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บยังไม่เหมาะสมตามกาดสมัย ได้แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมยิ่งขึ้น เฉพาะเกี่ยวกับการหักภาษี ณ ที่จ่าย และวิธีภาษีบำรุงท้องที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินบำรุงท้องที่ การหักลดหย่อนอัตราภาษี และวิธีปฏิบัติจัดเก็บ

บัญชีอัตราภาษีบำรุงท้องที่

ชั้น	ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๑	ไม่เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท	๑	—	๑. ที่ดินที่ใช้ประกอบ กิจกรรมเฉพาะประเภทไม้ ล้มลุก ให้เสียถึงอัตรา ๒. ที่ดินทิ้งไว้ว่างเปล่า หรือไม่ได้ทำประโยชน์ตาม ควรแก่สภาพของที่ดิน ให้ เสียเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเท่า
๒	เกินไร่ละ ๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓๐๐ บาท	๑	๕๐	
๓	เกินไร่ละ ๓๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐๐ บาท	๒	—	
๔	เกินไร่ละ ๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕๐๐ บาท	๒	๕๐	
๕	เกินไร่ละ ๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖๐๐ บาท	๓	—	
๖	เกินไร่ละ ๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗๐๐ บาท	๓	๕๐	
๗	เกินไร่ละ ๗๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘๐๐ บาท	๔	—	
๘	เกินไร่ละ ๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙๐๐ บาท	๔	๕๐	
๙	เกินไร่ละ ๙๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท	๕	—	
๑๐	เกินไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท	๖	—	
๑๑	เกินไร่ละ ๑,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท	๗	—	
๑๒	เกินไร่ละ ๑,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท	๘	—	
๑๓	เกินไร่ละ ๑,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท	๙	—	
๑๔	เกินไร่ละ ๑,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท	๑๐	—	
๑๕	เกินไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท	๑๑	—	
๑๖	เกินไร่ละ ๒,๒๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท	๑๒	—	
๑๗	เกินไร่ละ ๒,๔๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท	๑๓	—	
๑๘	เกินไร่ละ ๒,๖๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท	๑๔	—	
๑๙	เกินไร่ละ ๒,๘๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท	๑๕	—	
๒๐	เกินไร่ละ ๓,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท	๑๖	๕๐	
๒๑	เกินไร่ละ ๓,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท	๒๐	—	
๒๒	เกินไร่ละ ๔,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท	๒๒	๕๐	
๒๓	เกินไร่ละ ๔,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท	๒๕	—	
๒๔	เกินไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท	๒๗	๕๐	
๒๕	เกินไร่ละ ๕,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท	๓๐	—	
๒๖	เกินไร่ละ ๖,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท	๓๒	๕๐	
๒๗	เกินไร่ละ ๖,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท	๓๕	—	

ชั้น	ราคาปานกลางของที่ดิน	ภาษีไร่ละ		หมายเหตุ
		บาท	สตางค์	
๒๘	เกินไร่ละ ๗,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท	๓๗	๕๐	
๒๙	เกินไร่ละ ๗,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท	๔๐	—	
๓๐	เกินไร่ละ ๘,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘,๕๐๐ บาท	๔๒	๕๐	
๓๑	เกินไร่ละ ๘,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙,๐๐๐ บาท	๔๕	—	
๓๒	เกินไร่ละ ๙,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๙,๕๐๐ บาท	๔๗	๕๐	
๓๓	เกินไร่ละ ๙,๕๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท	๕๐	—	
๓๔	เกินไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท	๕๕	—	
๓๕	เกินไร่ละ ๑๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาท	๖๐	—	
๓๖	เกินไร่ละ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๕,๐๐๐ บาท	๖๕	—	
๓๗	เกินไร่ละ ๒๕,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท	๗๐	—	
๓๘	เกินไร่ละ ๓๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐,๐๐๐ บาท	๘๐	—	
๓๙	เกินไร่ละ ๔๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท	๙๐	—	
๔๐	เกินไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๖๐,๐๐๐ บาท	๑๐๐	—	
๔๑	เกินไร่ละ ๖๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๘๐,๐๐๐ บาท	๑๕๐	—	
๔๒	เกินไร่ละ ๘๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท	๒๐๐	—	
๔๓	เกินไร่ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท	๒๕๐	—	
๔๔	เกินไร่ละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท	๓๐๐	—	
๔๕	เกินไร่ละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท	๓๕๐	—	
๔๖	เกินไร่ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถึงไร่ละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท	๔๐๐	—	
๔๗	เกินไร่ละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้เสียภาษีไร่ละดังต่อไปนี้			
	(๑) สำหรับราคาปานกลางของที่ดิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทแรก ให้เสียภาษี ๔๐๐ บาท	—	—	
	(๒) สำหรับราคาปานกลางของที่ดินส่วนที่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้เสียภาษีทุกๆ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๑๐๐ บาท	—	—	

หมายเหตุ

๑. ที่ดินที่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่

(ก) เศษของไร่ให้คิดในอัตราลดลงตามส่วน

(ข) เศษของ ๑ ตารางวา ให้ปัดทิ้ง

๒. เมื่อคำนวณภาษีแล้ว เศษของ ๑๐ สตางค์ ให้ปัดทิ้ง

๓. เกณฑ์คำนวณตามชั้น ๔๗ (๒) ข้างบนนี้ เศษของ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ให้ถือเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ให้ปัดทิ้ง